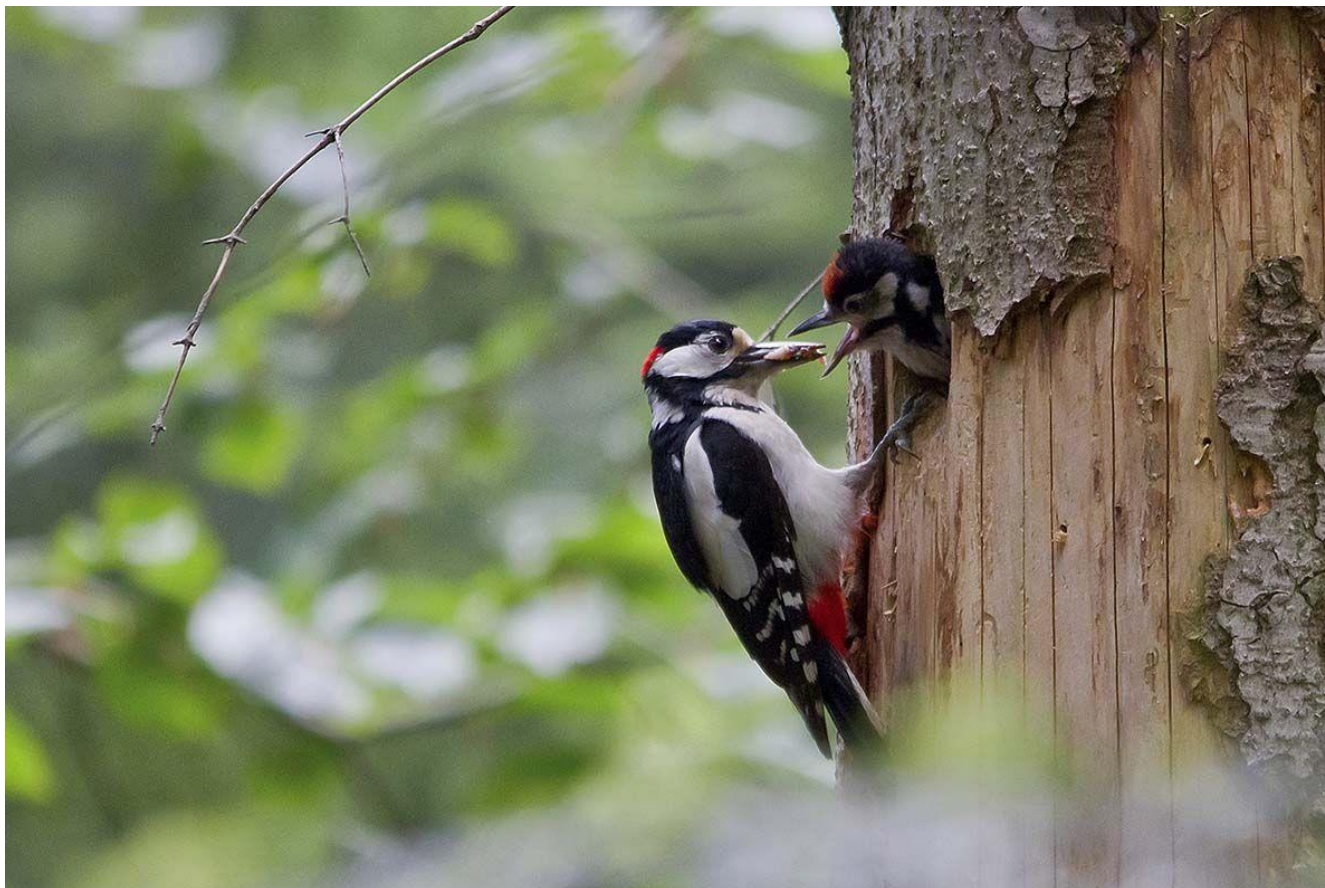

GRUPA V

Potrzebne materiały: słomka, skrawki papieru, kartka papieru, nożyczki, szklanka z wodą, nagranie głosów przyrody lub inne, sznurek dł. 1m, łyżka, rolka (tuba) po ręczniku papierowym, gumka (40cm), sznurek (ok. 2m).

TEMAT TYGODNIA: W krainie muzyki.

TEMAT DNIA: Jak usłyszeć ciszę?

05.11.2020 r. (czwartek)

1. „Wdech – wydech” - zabawy oddechowe.

- wdech nosem – ręce w górę, wydech ustami – ręce opuszczamy

- dmuchanie przez słomkę na skrawki papieru
- dmuchanie na wycięty z papieru grzebień, od strony lewej do prawej, tak, aby na jednym wydechu wychyliły się wszystkie zęby grzebienia
- dmuchanie na kartkę papieru, tak, by przesunęła się na stole
- dmuchanie przez słomkę do szklanki z wodą (bulgotki)

2. „Ile głosów w lesie” - wysłuchanie wiersza W. Badalskiej

Gdy się wsłuchasz w leśną ciszę,
tysiąc głosów możesz słyszeć:
 śpiewa wilga, komar bzyka,
 świerszczykowa gra muzyka,
 strumień nuci swą piosenkę,
szumią drzewa, dzięcioł stuka,
 kukułeczka w gąszczu kuka.
 Bąk kosmaty huczy basem,
 mała żabka skrzeknie czasem,
stuk! - o ziemię szyszka stuknie,
 trzaśnie głucho gałąź sucha.
Tysiąc głosów w lesie słyszy,
 kto uważnie umie słuchać.

3. Analiza treści wiersza.

- Jakie głosy możemy usłyszeć w lesie?
- Co trzeba robić, by usłyszeć różne dźwięki?

4. „Cicho, ciszej, najciszej” - ćwiczenia w mówieniu szeptem

Rodzic mówi słowo, a dziecko powtarza je kilkakrotnie starając się robić to jak najciszej (szeptem)

- muzyka
- filharmonia
- nuta
- instrument
- piosenka
- taniec
- melodia
- śpiew
- gitara
- koncert

5. „Zrób to jak najciszej” - ćwiczenia ciszy zgodne z założeniami pedagogiki Marii Montessori.

Rodzic czyta polecenia, a dziecko wykonuje je jak najciszej.

- Weź krzesło i postaw je w innym miejscu.
- Zamknij i otwórz drzwi.
- Weź długopis i połóż na regale.

- Postaw kubek na stole.
- Chodź wzdłuż dywanu, chodnika itp. krokiem mierniczym (stopa za stopą).

6. „Wsłuchaj się w ciszę” - zabawa słuchowa.

Rodzic zamyka okna i drzwi. Prosi, by dziecko zamknęło oczy i posłuchało ciszy.

Następnie zadaje pytania:

- Jak się czułeś?
- Kiedy można usłyszeć ciszę?

7. „Odgłosy z otoczenia” - zagadki słuchowe

Rodzic otwiera okno, drzwi. Prosi by dziecko ponownie zamknęło oczy i posłuchało. Pyta:

- Co słyszałeś tym razem?

Ponownie prosi o zamknięcie oczu i w tym czasie wykonuje różne czynności, takie jak: zamykanie drzwi, otwieranie i zamykanie szuflady, trzaśnięcie drzwiczkami, głośne upuszczenie jakiegoś przedmiotu, szeleszczenie folią, papierem.

Dziecko próbuje nazwać źródło słyszanego dźwięku.

Rodzic zadaje pytania:

- Które dźwięki były przyjemne, a które nie?
- Jak możemy nazwać nieprzyjemne dźwięki? (hałas)
- Co było przyjemniejsze – słuchanie ciszy, czy hałasu?

8. „Co to jest dźwięk?” - zabawy badawcze

- Włączamy nagranie głosów przyrody lub inne dowolne. Prosimy by dziecko zakryło rękoma uszy. Zadajemy pytanie, czy dziecko teraz słyszy równie dobrze?

- Prosimy, by dziecko przyłożyło opuszki palców do szyi i powiedziało co czuje.

Rodzic wyjaśnia, że dźwięk powstaje, gdy jakieś ciało drga. Podczas mówienia struny głosowe w gardle wibrują, powodując drganie powietrza w gardle i jamie ustnej. Te drgania słyszymy jako dźwięk.

- Do cienkiego sznurka (o długości ok. 1m) w połowie jego długości przywiązujemy metalową łyżkę. Prosimy, by dziecko podeszło do stołu i przyłożyło jeden koniec sznurka do ucha (drugi koniec przykłada rodzic lub rodzzeństwo). Uderzamy swobodnie zwisającą łyżką w jego brzeg. Co słyszycie? Dlaczego tak się dzieje?

Wniosek: uderzona łyżka wprawia sznurek w drgania. Fale akustyczne rozchodzą się po nim i dźwięk dociera do ucha.

- Tekturową tubę (rolkę) po ręcznikach papierowych dziecko może okleić kolorową folią. Gumkę krawiecką długości ok. 50cm przekładamy przez środek tuby i ją związujemy. Do gumy przy brzegu tuby przywiązujemy jeden koniec sznurka (ok. 2m). Drugi koniec trzymamy w dłoni. Kręcimy tubą dookoła i słuchamy dźwięku, jaki wydaje.

Wniosek: do kręcącej się tuby dostaje się powietrze, wprawiając gumę w drgania.

9. „Niezwykłe dźwięki” - zabawa dydaktyczna połączona z ruchem.

Rodzic wyjaśnia, że niektóre dźwięki są odgłosami przyrody (szum wiatru, śpiew ptaków), a inne są wytwarzane przez człowieka (warkot samochodu, głośnie wołanie).

Na hasło rodzica (dotyczące odgłosów przyrody):

- śpiew ptaków
- szum wiatru
- grzmot w czasie burzy
- szum ulewnego deszczu

- bzyk komara
- ryk jelenia

dziecko wykonuje przysiad.

Na hasło rodzica (dotyczące dźwięków wytwarzanych przez człowieka):

- warkot samochodu
- głośne wołanie
- warkot wiertarki
- szum suszarki
- stukot piorącej pralki

dziecko wykonuje skłon.

Proponujemy podawanie haseł naprzemiennie.